ΠΑΝΤΙΣΡΑ
αντικαπιταλιστικη • ενημερωση

ΤΑΞΙΚΗ ΚΙΝΗΣΗ για την εργατική χειραφέτηση

Σε συγκρότηση πρωτοβουλίας για τη δημιουργία μιας Ταξικής Κίνησης για την Εργατική Χειραφέτηση καλούν δεκάδες συνδικαλιστές και εργαζόμενοι από χώρους εργασίας του ιδιωτικού και δημόσιου τομέα το Σάββατο 16 Οκτωβρίου, 6μμ στο Εργατικό Κέντρο Πειραιά (Ομήρου Σκυλίτση 19, 4ος όροφος).

Η πρώτη αυτή συνέλευση στοχεύει στη συγκρότηση ανοιχτής οργανωτικής γραμματείας, καθώς και σε πρώτες πρωτοβουλίες στο εργατικό κίνημα, ενώ προγραμματίζεται και επόμενη μαζική συνέλευση σε εύλογο χρονικό διάστημα. Η συγκρότησή της Ταξική Κίνησης για την Εργατική Χειραφέτηση στην Αθήνα αποτελεί ένα καθοριστικό βήμα στην πανελλαδικοποίηση αυτής της προσπάθειας, με μέλη και πυρήνες σε κάθε πόλη, κλαδικά αναπτυγμένη, με ομάδες σε μεγάλους κλάδους. Άμεσα θα συνδεθεί με αντίστοιχες προσπάθειες που υπάρχουν σε άλλες πόλεις (π.χ. Θεσσαλονίκη, Πάτρα κ.α.)

Ακουλουθεί το κάλεσμα και οι υπογραφές.

ΚΑΛΕΣΜΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΙΔΡΥΣΗ ΤΑΞΙΚΗΣ ΚΙΝΗΣΗΣ ΣΤΗΝ ΑΤΤΙΚΗ

Εδώ και πολλά χρόνια ζούμε μια διαρκή, ολοκληρωτική επιδρομή του κεφαλαίου και των κυβερνήσεων απέναντι στον κόσμο της εργασίας. Οι καπιταλιστές διψώντας για ακόμα περισσότερα κέρδη καταληστεύουν τον εργαζόμενο, καταστρέφουν το περιβάλλον, προκαλούν αλλεπάλληλα κύματα προσφυγιάς, εντείνουν τους ιμπεριαλιστικούς ανταγωνισμούς και προετοιμάζουν γενικευμένες πολεμικές αναμετρήσεις. Οι «μεταρρυθμίσεις» και οι αναδιαρθρώσεις τους έχουν οδηγήσει σε έναν νέο κοινωνικό μεσαίωνα. Η αντίφαση είναι τεράστια: στον 21ο αιώνα, σε μια εποχή που οι εργαζόμενοι, δημιουργούν απίστευτο πλούτο, αυτός σφετερίζεται από μια μειοψηφία πολυεθνικών μεγαθηρίων. Την ίδια ώρα που η παραγωγικότητα αυξάνεται, την ίδια ώρα που η δυνατότητα να ζούμε ανθρώπινα με λίγες ώρες δουλειάς την μέρα είναι απόλυτα εφικτή, οι επιχειρηματίες, οι τραπεζίτες και οι πολιτικοί τους υποτακτικοί μας γυρνούν 100 χρόνια πίσω, καταργούν το 8ωρο, την κυριακάτικη αργία, το σύνολο σχεδόν των εργατικών δικαιωμάτων.

Στη χώρα μας, το πρόγραμμα των καπιταλιστικών αναδιαρθρώσεων πήρε τη μορφή των μνημονίων και της μόνιμης δημοσιονομικής επιτήρησης, που επέβαλαν και εφάρμοσαν όλες ανεξαιρέτως οι κυβερνήσεις (ΝΔ, ΚΙΝΑΛ, ΣΥΡΙΖΑ, ΑΝΕΛ, ΛΑΟΣ) σε αγαστή συνεργασία με την Ευρωπαϊκή Ένωση, το Δ.Ν.Τ. και τον Ο.Ο.Σ.Α. Με μοχλό την απειλή της χρεοκοπίας, ο λαός εκβιάζεται συνεχώς για να αποδέχεται όλο και σκληρότερες περικοπές σε μισθούς και δικαιώματα, ξεπούλημα της δημόσιας περιουσίας, ληστρικούς όρους σύναψης δανείων. Μετά τα μνημόνια ήρθε το Ταμείο Ανάκαμψης. Και μετά την πολυδιαφημισμένη «έξοδο της χώρας από τα μνημόνια», το αντιδραστικό-αντιλαϊκό πρόγραμμα συνεχίζεται από την κυβέρνηση της Ν.Δ., προκειμένου να χάσει η εργατική τάξη και όσα λίγα της έχουν απομείνει.

Ο νόμος Χατζηδάκη αποτελεί το επιστέγασμα της αντεργατικής τομής. Το τερατούργημα αυτό επιχειρεί ένα διπλό χτύπημα στις κατακτήσεις του εργατικού κινήματος. Από τη μία παρέχει κάθε διευκόλυνση στους εργοδότες για την ακόμη μεγαλύτερη εκμετάλλευση των εργαζόμενων, (κατάργηση 8ώρου, αύξηση του πλαφόν των υπερωριών με ταυτόχρονη μείωση της αποζημίωσης, επέκταση της κατάργησης της κυριακάτικης αργίας σε περισσότερους κλάδους, προώθηση της ατομικής διαπραγμάτευσης έναντι των συλλογικών συμβάσεων εργασίας, κατάργηση της δυνατότητας επαναπρόσληψης με δικαστική απόφαση). Από την άλλη χτυπάει τη δυνατότητα οργάνωσης και αντίστασης των εργαζομένων: με φακέλωμα των σωματείων, επιβολή ηλεκτρονικής ψηφοφορίας για την κήρυξη απεργίας, για τις συνελεύσεις και τις αρχαιρεσίες, τη δημιουργία νόμιμου απεργοσπαστικού μηχανισμού (αύξηση του προσωπικού ασφαλείας), την ποινικοποίηση της περιφρούρησης της απεργίας. Θέλουν σωματεία ακίνδυνα και παροπλισμένα, απόλυτα ελεγχόμενα από την εργοδοσία.

Ακόμη και η πανδημία γίνεται ευκαιρία. Η υγειονομική κρίση αξιοποιείται για να επισπευσθεί η προώθηση των αντεργατικών μεταρρυθμίσεων, να μονιμοποιηθεί η κατάσταση του κράτους «έκτακτης ανάγκης» με ένταση της κατασταλτικής του λειτουργίας, να ηγεμονεύσει στην κοινωνία η ιδεολογία της «ατομικής ευθύνης».

Ο ΚΟΣΜΟΣ ΑΥΤΟΣ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΔΙΚΟΣ ΜΑΣ

Μας λένε: «η Ευρώπη θέλει να μας σώσει», αλλά εμείς βλέπουμε τους τοκογλύφους της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας και της ΕΕ να σώζουν μόνο τους μεγαλοεπιχειρηματίες και τις πολυεθνικές τους. Η ΕΕ και το ΔΝΤ δεν είναι ενώσεις λαών, αλλά ενώσεις των μεγάλων πολυεθνικών και των κυβερνήσεων τους. Από αυτή τη σκοπιά παλεύουμε ενάντιά τους, για ρήξη, έξοδο, διάλυσή τους.

Μας λένε: «χρωστάμε», αλλά εμείς βλέπουμε τη «ξεχρέωμα» των τραπεζών και των μεγάλων εργοδοτών, το χάρισμα ασφαλιστικών εισφορών και φόρων στο κεφάλαιο, τα δισεκατομμύρια ελεύθερων καταθέσεων στο εξωτερικό για τους πλούσιους. Το χρέος δεν είναι δικό μας. Δεν πρέπει να πληρωθεί!

Μας λένε: «φτηνύνετε και άλλο, μη ζητάτε μισθούς και συντάξεις, δουλεύετε περισσότερο και πιο εντατικά, δώστε από το υστέρημα σας για να έχουν κίνητρα οι επιχειρηματίες για επενδύσεις. Μόνο έτσι θα έχετε δουλειά». Ξέρουμε πολύ καλά ότι ισχύει το αντίστροφο. Αυτοί χωρίς εμάς δεν θα είχαν ούτε «δουλειά», ούτε κέρδη, ούτε επενδύσεις, ούτε ιδιοκτησία. Η δική τους «δουλειά» επενδύει στη φτώχεια και την εξαθλίωση μας. Να σπάσουμε τις αλυσίδες. Να χάσει πλούτο, κέρδη, ιδιοκτησία και δύναμη το κεφάλαιο, να καταργηθεί η εκμετάλλευση για να έχουμε ζωή εμείς, για να απελευθερωθεί η κοινωνία, για μια νέα σχέση ανθρώπου-φύσης.

ΔΕΝ ΘΑ ΤΟΥΣ ΚΑΝΟΥΜΕ ΤΟ ΧΑΤΗΡΙ. Η ΑΝΑΓΚΗ ΤΗΣ ΕΠΟΧΗΣ ΜΑΣ ΕΙΝΑΙ ΕΝΑ ΝΕΟ «ΣΙΚΑΓΟ»!

Η στρατηγική συναίνεση στον πυρήνα αυτής της πολιτικής, από το σύνολο σχεδόν του πολιτικού συστήματος και των κομμάτων, του είναι προφανής. Με διαφορετικούς τρόπους λένε όλοι μαζί το ίδιο πράγμα: «δεν υπάρχει εναλλακτική!», δεν υπάρχει άλλος δρόμος για την εργατική τάξη και την κοινωνία, παρά μόνο η υποταγή στους νόμους του ανταγωνισμού και του κέρδους. Σήμερα, γίνεται πια φανερό ότι, η γραμμή του συμβιβασμού μέσα στο πλαίσιο της ΕΕ, της εξυπηρέτησης του χρέους, της υποταγής στο κεφάλαιο και στους εργοδότες, η αυταπάτη της διαπραγμάτευσης και του δήθεν «έντιμου συμβιβασμού»,

οδηγούν σε όξυνση των κοινωνικών προβλημάτων, στη χειροτέρευση της θέσης των εργαζομένων.

Οι αγώνες των τελευταίων ετών, που δεν ήταν λίγοι, ούτε στερούνταν μαζικότητας, δεν μπόρεσαν να ανατρέψουν βασικούς αντεργατικούς νόμους διότι απαντούσαν τακτικίστικα και κατακερματισμένα, από τη σκοπιά της υπεράσπισης «των παλιών κατακτήσεων» και όχι της διεκδίκησης των νέων αναγκών μας. Η λογική της ταξικής συνεργασίας, της συνδιαλλαγής και του κοινωνικού εταιρισμού είναι τα βασικά χαρακτηριστικά του εργοδοτικού και κυβερνητικού συνδικαλισμού και ταυτόχρονα η αιτία για την απροθυμία που επιδεικνύουν οι συνδικαλιστικές ηγεσίες για να μετασχηματίσουν την οργή των εργαζόμενων σε δύναμη ανατροπής. Ο απόλυτος ξεπεσμός εκφράζεται χαρακτηριστικά από τη Γ.Σ.Ε.Ε. (και τα συνδικάτα που κινούνται σε αυτή την γραμμή,) που απάντησε «ΝΑΙ» στο δημοψήφισμα του Ιουλίου 2015, αποκηρύσσει το όπλο της απεργίας ως «ξεπερασμένο», κάνει συνέδριο με την βοήθεια των ΜΑΤ, επιβάλλει συνδικαλιστικό λοκ-ντάουν για όλη την περίοδο της πανδημίας ενώ η αντεργατική επίθεση μαίνεται. Από την άλλη μεριά είναι τα σχέδια «χαμηλής πτήσης» ακόμα και από δυνάμεις που τοποθετούνται υπέρ του ταξικού συνδικαλισμού, που διαρκώς «αναλύουν» και καλούν «για συμπεράσματα», αλλά στις κρίσιμες στιγμές που απαιτείται η κλιμάκωση της πάλης, οπισθοχωρούν γιατί «ο κόσμος δεν τραβάει».

Η κατάσταση θα μπορούσε να πάει αλλιώς με ένα εργατικό κίνημα χειραφέτησης, με ευθεία αμφισβήτηση της ιδιοκτησίας και των νόμων του κεφαλαίου. Που δεν θα διαπραγματεύεται τους όρους χειροτέρευσης και εξαθλίωσης της εργατικής μας δύναμης, αλλά θα παλεύει για τη βελτίωση της με στόχο την κατάργηση της εκμετάλλευσης και της μισθωτής σκλαβιάς. Οι κυρίαρχοι, το κεφάλαιο και το πολιτικό προσωπικό του, ανασυγκροτούν το σύστημά τους διαλύοντας την εργασία, την κοινωνία, τη ζωή μας. Εμείς χρειάζεται να ανασυγκροτήσουμε τα δικά μας «εργαλεία», να δημιουργήσουμε το δικό μας αποτελεσματικό κίνημα, για να πάρουμε πίσω όσα μας έκλεψαν, να διεκδικήσουμε όσα μας ανήκουν! Το σημερινό εργατικό συνδικαλιστικό κίνημα δεν μπορεί να ανταποκριθεί στα νέα δεδομένα, η κρίση του είναι βαθιά. Η παρέμβαση των ταξικών δυνάμεων δεν πρέπει να συνεχίσει να γίνεται με όρους διαχείρισης της κατάστασης, αλλά με ανατροπή της, με συγκρότηση μιας άλλης τάσης με στρατηγικό, απελευθερωτικό ορίζοντα, ώστε να μπορεί να εξασφαλίζει νίκες. Σε αυτό καλούμε, σε αυτό συσπειρωνόμαστε!

Ταξική ανασυγκρότηση σημαίνει πρώτα απ’ όλα την πάλη ώστε να οργανωθεί η αντεπίθεση του κινήματος, η ανάπτυξη αγώνων που θα ξεπερνάνε την άμυνα, θα συγκρούονται με τον πυρήνα της αντιλαϊκής πολιτικής και των αστικών αναδιαρθρώσεων. Για ένα ΠΟΛΙΤΙΚΟ

ΠΑΝΤΙΣΡΑ
αντικαπιταλιστικη • ενημερωση

ΕΡΓΑΤΙΚΟ ΚΙΝΗΜΑ απέναντι στις κυβερνήσεις και τη συναινετική αντιπολίτευση. Που δεν θα «κοιτάει» προς τις εκλογές και το κοινοβούλιο, αλλά προς τη δική του πολιτική, οργανωτική και μαχητική του θωράκιση, για να έχει νίκες, ανατροπές αντιλαϊκών νόμων, κατακτήσεις. Που δεν θα βαλτώνει στον «οικονομισμό» και τον συντεχνιασμό, αλλά θα εκπροσωπεί και θα οργανώνει τα συνολικά συμφέροντα της τάξης.

Ταξική ανασυγκρότηση σημαίνει ανάπτυξη όλων των μορφών συσπείρωσης των εργαζομένων, με ριζική αναζωογόνηση των συνδικάτων, τη δημιουργία τους σε κρίσιμους και «νέους» κλάδους, την τόλμη και τη δοκιμή νέων μορφών οργάνωσης της νέας βάρδιας και των νέων εργασιακών σχέσεων. Με ταξικά σωματεία και συντονισμό τους, με επιτροπές αγώνα, με ένα κέντρο αγώνα ανεξάρτητο από τον δομικά αστικοποιημένο υποταγμένο συνδικαλισμό των ΓΣΕΕ-ΑΔΕΔΥ και άλλων συνδικάτων, ικανό να οργανώνει την πάλη των εργαζομένων. Για μια νέα ταξική αγωνιστική ενότητα απέναντι στον κατακερματισμό και τη διάσπαση που επιβάλλει το κεφάλαιο και αναπαράγει με άλλο τρόπο ο υποταγμένος συνδικαλισμός.

Ταξική ανασυγκρότηση σημαίνει εργατικό κίνημα που θα διεκδικεί τα δικαιώματα όλων των εργαζομένων, των απόμαχων της δουλειάς, των ανέργων, ανεξάρτητα από φύλο, φυλή και εθνικότητα. Των μεταναστών και των προσφύγων, των γυναικών, των ΛΟΑΤΚΙ ατόμων και ειδικά τα απαράβατα δικαιώματα τους στην εργασία, κόντρα σε ρατσιστικές και πατριαρχικές αντιλήψεις που βαθαίνουν την εκμετάλλευση τους από το κεφάλαιο και ενισχύουν τη διάσπαση της εργατικής τάξης.

Για αυτούς τους λόγους παίρνουμε την πρωτοβουλία για τη δημιουργία μιας Ταξικής Κίνησης για την Εργατική Χειραφέτηση. Με στόχο:

Να συζητήσουμε με χιλιάδες εργαζόμενους/ες την αναγκαιότητα μιας άλλης πορείας για το εργατικό κίνημα και να βάλουμε πλάτη στην αναγκαία ταξική ανασυγκρότηση του.

Να μαζικοποιηθούν και να πολιτικοποιηθούν οι εργατικοί αγώνες απέναντι στις επιδιώξεις και τα πολιτικά στηρίγματα του κεφαλαίου.

Να δυναμώσουν τα σωματεία, οι επιτροπές αγώνα, οι συνελεύσεις, η αλληλεγγύη και ο εργατικός πολιτισμός στους χώρους δουλειάς.

Να αναπτυχθούν τα ταξικά σχήματα σε ιδιωτικό και δημόσιο τομέα, στη νέα εργατική βάρδια.

Να βαθύνει και να γίνει αποτελεσματικότερη η θεωρητική και πολιτική επεξεργασία, ο εξοπλισμός των αγωνιστών/στριών.

Τη δημιουργία ενός πανελλαδικού δικτύου πρωτοπόρων μαχητών/τριών.

Τις διεθνείς επαφές με αντίστοιχες προσπάθειες και ταξικές οργανώσεις άλλων χωρών.

ΜΕ ΟΔΗΓΟ ΜΑΣ ΤΗΝ ΕΡΓΑΤΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Θέλουμε η κίνηση να εκφράζει τη λογική και τις ιδέες που περιγράφουμε και να λειτουργεί στη βάση της εργατικής δημοκρατίας, με συνελεύσεις, και όπου χρειάζεται με αιρετούς και ανακλητούς αντιπροσώπους. Να έχει αυτοτέλεια από κράτος, κυβέρνηση και εργοδοσία. Να παρεμβαίνει σε σωματεία, σε χώρους δουλειάς, σε εργατικά σχήματα, κινήσεις, συσπειρώσεις, σε κοινωνικές εκδηλώσεις, στους αγώνες και τις μάχες. Να διατυπώνει τις απόψεις της ανοιχτά και ενωτικά. Να συμμαχεί και να παλεύει μαζί με όποια/ον, έστω και με διαφορετικό τρόπο ή βαθμό, παλεύει για την ανατροπή της επίθεσης, αγωνίζεται με κριτήριο τα εργατικά δικαιώματα και ανάγκες, κατανοεί ότι χρειάζεται μια τομή και μια διαφορετική κατάσταση στο εργατικό και συνδικαλιστικό κίνημα. Να είναι πανελλαδικά συγκροτημένη, με μέλη και πυρήνες σε κάθε πόλη, κλαδικά αναπτυγμένη, με ομάδες σε μεγάλους κλάδους, ενιαία στη βασική της έκφραση και παρέμβαση μέσα στην εργατική τάξη.

ΕΤΣΙ ΜΠΟΡΟΥΜΕ ΝΑ ΝΙΚΗΣΟΥΜΕ!

Υπογραφές

1. Αδαμόπουλος Νίκος, συνταξιούχος πρ. μέλος της Ε.Ε. της ΠΟΕ-ΟΤΑ και της Ε.Ε. της ΑΔΕΔΥ
2. Αθανασίου Μανώλης, Μέλος Δ.Σ. Συνδέσμου Εργαζομένων ΑΣΠΡΟΦΩΣ
3. Αλεξόπουλος Παναγιώτης μέλος ΔΣ ΣΕΛΜΑ (Μετρό)
4. Βουτσινός Αντώνης εργαζόμενος σε φροντιστήριο, μέλος ΣΕΦΚ
5. Βάσσιος Βαγγέλης εργαζόμενος στις ταχυμεταφορές
6. Βουραζέρης Στράτος, μισθωτός Γεωπόνος
7. Γαϊτανίδου Άννα, ΔΣ ΣΕΜΗΣΕΑ
8. Γερονικολός Θανάσης, μισθωτός ηλεκτρολόγος συνεργείου
9. Γκόβας Δημήτρης, βιβλιοϋπάλληλος, πρώην μέλος ΔΣ ΕΚΑ
10. Γκόντρα Κωνσταντίνα αρχιτέκτονας, μέλος ΣΜΤ
11. Δέση-Λουκά Χριστίνη αρχιτέκτονας, μέλος ΣΜΤ

12. Δινοπούλου Βαγγελίτσα, πρόεδρος Συλλόγου Εκπ/κών ΠΕ “Ηρώ Κωνσταντοπούλου” Άνω Λιοσίων-Ζεφυρίου-Φυλής
13. Δούρος Αποστόλης, νοσηλευτής ΔΣ σωματείου εργαζομένων Δρομοκαίτειου
14. Δραγανίγος Αντώνης, μέλος Σωματείου Εργαζομένων ΜΟΔ
15. Ζούπα Στέλλα, ιδιωτική υπάλληλος
16. Θεοδωρίδης Χρήστος τοπογράφος, μέλος του ΣΜΤ
17. Θεολόγου Σταύρος, νοσηλευτής Ευαγγελισμός
18. Θεοχαροπούλου Κωνσταντίνα εργαζόμενη στον χρηματοπιστωτικό κλάδο, μέλος κλαδικού σωματείου χρηματοπιστωτικού Ν. Αττικής
19. Ιωαννίδης Τάσος, πρόεδρος Α΄ΕΛΜΕ Δυτικής Αττικής (Ελευσίνα)
20. Καλιαμπάκος Σωτήρης, ΔΣ Ιατρικού Συλλόγου Αθήνας
21. Κανέλλος Γρηγόρης, οδηγός ΟΑΣΑ
22. Κανέλλος Κώστας, οδηγός ΟΑΣΑ
23. Κάνιστρα Άννα, σχολική καθαρίστρια στο δήμο της Αθήνας
24. Καραδάκης Γιώργος, μέλος Δ.Σ. Συλλόγου Υπαλλήλων Σιβιτανιδείου
25. Καραμπέλη Μαρία, γιατρός Ερυθρός Σταυρός
26. Καττής Δημήτρης, εργάτης τυπογραφείου
27. Κλέιντι Δήμα εργαζόμενος στις ταχυμεταφορές- οργανωτικός γραμματέας του ΣΕΤΤΕΑ
28. Κοιλάκου Σύλβια, μέλος Σωματείου Μισθωτών Τεχνικών, πρώην μέλος Δ.Σ. Ε.Κ.Α.
29. Κοσμοπούλου Όλγα, ΔΣ σωματείου εργαζομένων νοσοκομείου Νίκαιας
30. Κρανάκης Χρήστος, εργαζόμενος στα ΜΜΕ
31. Κυπριώτης Λάμπρος, Μέλος Σωματείου ‘Ενωσης Λογιστών Ελεγκτών Αττικής
32. Κυριακόπουλος Μάνθος, μέλος ΔΣ ΔΟΕ
33. Κωνσταντουλάκης Αντώνης, εργαζόμενος στο Υπουργείο Πολιτισμού
34. Λιανός Θέμης εργαζόμενος στις τηλεπικοινωνίες, μέλος ΣΕΤΗΠ
35. Λιναρδάτος Φοίβος εκπαιδευτικός, μέλος ΣΕΦΚ
36. Μαμουνάς Κώστας, Ηλεκτρολόγος, Οικοδόμος
37. Μανίκας Σταύρος, εργαζόμενος ΕΘΕΛ μέλος Δ.Σ. Συνδικάτου Ο.ΣΥ.
38. Μαξούρης Πάτροκλος, οδηγός ΟΑΣΑ
39. Μαρίνης Γιάννης, μέλος Γ’ ΕΛΜΕ Δυτικής Αθήνας
40. Ματσούκας Χρήστος μέλος Α’ ΕΛΜΕ Δυτικής Αττικής (Ελευσίνα)
41. Μαυρειδόπουλος Γρηγόρης, μέλος σωματείου Φαρμάκου
42. Μένου Κική, εργαζόμενη σε ΜΚΟ, μέλος πρωτοβουλίας εργαζομένων στο προσφυγικό – μεταναστευτικό
43. Μενούνος Γιώργος, ΔΣ ομοσπονδίας προσωπικού αεροπορικών μεταφορών (ΟΠΑΜ)
44. Μητροπάνου Μυρσίνη σπουδάστρια ΙΕΚ
45. Μονάκη Ρόζυ, ηθοποιός, μέλος Σ.Ε.Η.

46. Μονιάκη Χρυσούλα, μέλος Δ.Σ. Συλλόγου Υπαλλήλων ΕΛΣΤΑΤ
47. Μουρμούρης Γιώργος, μέλος ΕΣΗΕΑ
48. Μπαχτή Άννα, μέλος Δ. Σ Ε ΕΛΜΕ Ανατολικής Αττικής
49. Μπικάκη Μαρία, μέλος της Ανοικτής Επιτροπής Αγώνα Συνταξιούχων ΕΤΕ
50. Μπινιώρης Νίκος, μέλος Γ.Σ. ΠΟΕ-ΟΤΑ
51. Μπιτζέλη Χριστίνα, εργαζόμενη σε κέντρο πιστοποίησης
52. Μπούγου Μαρία μηχανικός
53. Ντρενογιάννη Αντωνία εκπαιδευτικός, μέλος ΣΕΦΚ
54. Ξιφαρά Μαρία, ΔΣ ΣΥΕΤΕ και ΓΣ ΟΤΟΕ
55. Ξυδιανού Ειρήνη εργαζόμενη σε call center
56. Πανδή Εύη, εργαζόμενη στο Δήμο Αθηναίων
57. Παπαγεωργίου Θανάσης, άνεργος βιομηχανικός εργάτης
58. Παπαδάκης Δημήτρης, υποψήφιος διδάκτορας, εργαζόμενος στο ΕΚΕΦΕ “Δημόκριτος”
59. Παπαδημητρίου Φώντας, Μέλος Σωματείου ‘Ενωσης Λογιστών Ελεγκτών Αττικής
60. Παπαμακάριος Μιχάλης, Μέλος Σωματείου ‘Ενωσης Λογιστών Ελεγκτών Αττικής
61. Παπανικολάου Πάνος, ΓΓ ΟΕΝΓΕ
62. Παπαπέτρος Πέτρος, Μέλος σωματείου Υπαλλήλων Βιβλίου και Χάρτου
63. Παπατζίκος Δημήτρης εργαζόμενος στον επισιτισμό
64. Παπαχριστούδη Ματίνα, μέλος ΔΣ ΕΣΗΕΑ
65. Παπαχρόνης Θοδωρής, εργαζόμενος σε φροντιστήριο
66. Παστρωμά Νάντια χημικός, εργαζόμενη στον ιδ.τομέα
67. Παχάκης Γιάννης εργαζόμενος στον επισιτισμό
68. Πελεκούδας Νίκος, Καθηγητής σε Φροντιστήριο
69. Περπινιά Σοφία, αρχιτέκτονας μέλος ΣΜΤ
70. Πετροκόκκινος Λουκάς, εργαζόμενος ΑΕΙ
71. Προυσαλίδης Γιώργος, γραμματέας ΔΣ Δ ΕΛΜΕ Ανατολικής Αττικής
72. Ρέππα Ντίνα, εκπαιδευτικός του συλλόγου Εκπ/κών ΠΕ “Αριστοτέλης”
73. Ρέππας Χρήστος, πρόεδρος ΔΣ Συλλόγου Εκπ/κών ΠΕ “Νήσων Αργοσαρωνικού”
74. Ρίζος Μιχάλης, πρόεδρος σωματείου εργαζομένων ΑΤΤΙΚΟΥ νοσοκομείου
75. Ρούμπας Σπύρος πολ. μηχανικός, μέλος του ΣΜΤ
76. Σαμοϊλης Γιάννης, μέλος ΔΣ ΟΛΜΕ
77. Σαμπάνης Άγγελος τεχνολόγος τροφίμων
78. Σπυρόπουλος Τάσος, αντιπρόεδρος Ένωσης γονέων Αμαρουσίου
79. Σταμούλης Δημήτρης, πρώην μέλος ΔΣ ΕΣΠΗΤ
80. Σταυροπούλου Μάγια, εκπαιδευτικός του συλλόγου Εκπ/κών ΠΕ “Περικλής”
81. Τάσσου Δήμητρα, αναπληρώτρια, μέλος ΔΣ Συλλόγου Εκπ/κών ΠΕ “Αριστοτέλης”
82. Τζαμουράνης Δημήτρης, πρόεδρος Σωματείου Μισθωτών Τεχνικών

83. Τζανετάτου Εύη, ψυχολόγος
84. Τζουμέρκα Βικτώρια, σύμβουλος σταδιοδρομίας – επανένταξης
85. Τουλγαρίδης Κώστας, μέλος Ε.Ε. ΑΔΕΔΥ
86. Τσαγκαράτου Αιμιλία, εκπαιδευτικός, μέλος Δ.Σ. του Σ.Ε.Π.Ε. “Ο Παρθενώνας”
87. Τσιαμούρα Ιωάννα, αρχιτέκτονας μέλος ΣΜΤ
88. Φρούσιος Φάνης, γεωπόνος
89. Χαϊκάλης Σπύρος, εργαζόμενος στο χώρο της έρευνας
90. Χρηστίδου Χριστίνα, ΔΣ σωματείου ΜΟΔ